

... niekedy, keď podáš prst,
pocítiš len rozmarné hryzkanie ...
... ešteže tulene nie sú ľudia ...

Na úvod

Dal som v Blue zone výpoveď. Nebolo to ľahké rozhodnutie. Ale v priebehu niekoľkých mesiacov som bol opakovane konfrontovaný s takým konaním, ktoré je v zásadnom rozpore s duchom firmy, ktorú som aktívne budoval. Som z toho smutný, ale „bluezone“ to nie je len zápis v obchodnom registri, je to predovšetkým zápis v duši, s tisíckami spomienok, s priateľstvami a splnenými snami.

Verím, že „cesty za tichom“ na to všetko pozitívne nadviažu.

Jaro

Návrat

Text: Jaroslav Blaško, Foto: Michal Čanky a Jaroslav Blaško

V októbri, keď som opúšťal tuleniu škôlku na ostrove Isla Espiritu Santo, sľuboval som sebe aj tým malým šarvancom a predovšetkým jednému z nich, ktorý so mnou absolvoval skoro celý ponor zavesený pod moju pazuchu, že sa sem čo možno najskôr vrátim. A ako som doma usporiadal filmový materiál, tak som si povedal, že do konečného spracovania sa pustím až potom, keď natočím v La Paz aj veľryby.

A keďže najlepší termín na pozorovanie veľrýb je február a marec, tak sme sa s tuleňmi stretli naozaj skoro. Sprevádzali ma Miro, Andrej a Miško a cítil som sa tak trochu ako Matuzalem, aj mi inak ako dedo nehovorili. Ale bola to vynikajúca zostava. Mládež sa významne podieľala na organizácii nášho voľného času a ochotne mi pomáhali aj s prevlákaním mojich filmárskych šabráchov.

Už keď som v dialke uvidel malý ostrovček, na ktorom tulenia kolónia sídli, chytilo sa ma nesmierne vzrušenie. Dúfal som, že aj v mojich spoločných stretnutí s tuleňmi vyvolá takú eufóriu ako vo mne. A myslím si, že boli nadšení rovnako.

Keď nás vždy krátko po zanorení obklopila tlupa tuleních pubertiakov, nedalo sa rozlíšiť, či viac túžia po spoločných hrách tulene, alebo ľudia. Oproti našej prvej návšteve došlo v kolónii k niekoľkým zmenám. Predovšetkým, tulene vôbec nevyužívali jaskyňu na južnej strane ostrovčeka, kde mali na jeseň regulárnu škôlku aj s pani učiteľkou. Dany, náš mexický guide, sa domnieval, že na nich niečo v jaskyni zaúčilo a mŕtve telo kosatky na pláži, asi kilometer od tulenieho ostrova, naznačovalo, že to mohli byť práve títo morskí predátori.

V škôlke sme objavili len jedno odrastené mláďa, so strašnou ranou na krku, spôsobenou rybárskym vlasom, ktorý sa mu zarezával stále hlbšie. Ostatní ho zrejme vypudili a bol nesmierne vďačný, že sme sa mu venovali. Myslím, že netušil, že patríme k rase, zodpovednej za jeho utrpenie. Najvďačnejší bol asi Andrejovi, ktorý si vybral z úst automatiku a dal mu pusku. Mne to nevdalo, mal som aspoň parádny záber, ale Miro vyhlásil, že s ním /teda s Andrejom/ už nič nechce mať.

Je nepochopiteľné, že napriek tomu, že kolónia je chránená, tak v jej bezprostrednej blízkosti sa realizuje komerčný rybolov na malých športových člnoch. Prebrali sme to v báze a som rozhodnutý, že nakrútený filmový materiál pošlem na príslušné inštitúcie do La Paz.

Ďalšou, pozitívnu zmenou bola skutočnosť, že k ostrovu pritiahol obrovský run sardiniek. Ten húf bol tak veľký, že zakrýval miestami hladinu, alebo morské dno, podľa toho kam sa otočil. Strávili sme obklopení tými malými rybkami dlhé minúty a naozaj som nechápal, že kto vydával povely a ako sa tie povely šíрили hufom, ale sardinky ako jedna menili smer, prudko sa vyhýbali útočiacim tuleňom, rybám a vtákom a mne sa z toho miestami krútila hlava.

Výhodou našej výpravy bolo, že som poznal ľudí na báze a ešte vo fáze prípravy som pre nás vybral posádku, Adriana ako kapitána a Danyho ako guida. A obaja sa veľmi snažili sprostredkovať pre nás tie najkrajšie zážitky. A tak jedno ráno, keď sme ako vždy meškali na potápanie, Adrian zbuntošil celý hotel, lebo do zátoky pred La Paz doplávali Žraloky veľrybie. V prvom momente ma napadlo, že je to výborný spôsob, ako prinútiť Andreja urýchliť rannú toaletu, ale keď Adrian vyrazil na plný plyn smerom k zátok, bleskovo som sa obliekol do neoprénu a začal som v chvate pripravovať techniku. Niekoľko krát sme zakrúžili s člnom, až sme spozorovali obrovskú chrbtovú plutvu, ktorá rezala hladinu. Naskákali sme do vody a potom znova a znova. Bolo to nádherné stretnutie a len potvrdzovalo, že vody Cortézovho mora sú jednou z posledných zásobární nesmierne bohatého a rôznorodého morského života.

jar 2009

5 DVD
10 filmov

Po dlhom zvažovaní sme dospeli k definitívnej podobe prvej edície našich potápačských dokumentov „cesty za tichom“. Už to nebude trvať dlho a objavia sa v predaji. Sledujte: www.cestyzaulichom.sk

Magdalena Bay

Text: Jaroslav Blaško, Foto: Michal Čanky a Jaroslav Blaško

Zaujal som miesto na malej plošinke na špičke člna, čo sa neskôr ukázalo ako nie celkom šťastné riešenie, ale inak sa nedalo vyhnúť dvom americkým dôchodcom, ktorí boli s nami. Vzrušenie sa dalo krájať a ako náhle sa objavili v diaľke veľryby tak som na tej proxe letel buď na pravo, alebo na ľavo, vždy podľa toho na ktorej strane boli. Kolená som mal zodraté do krvi, tvár od polovice nosa spálenú do purpurova, hornú polovicu schovanú pod širákom bielu ako mlynár, takže som vyzeral ako slávista ležiaci na zemi a natočené som nemal ani po troch hodinách absolútne nič.

Už keď sa zdalo, že by moja kamera umiestnená na špeciálnej rukoväti s monitorom mohla čosi zachytiť, tak sa pred ňu vrhla tá baba z Ameriky a mlátila o dušu rukou o vodu. Bol som zúfalý. V okruhu niekoľko sto metrov sa pohybovali gigantické samice Veľryby šedej s práve narodenými mláďatkami a mne nezostávalo nič iné, len si pripustiť, že z toho nič nebude. Ani ďalšia hodina, ktorú sme si dohodli s majiteľom člna mi nepomohla. Otočili sme sa do prístavu.

A vtedy sa to stalo! Pomaly, pomaličky sa z vody rovno pred nami vynorilo obrovské telo matky, nasledoval mohutný výdych a vzápätí sa za jej prsnou plutvou vynorilo mláďa. Niekoľko tonový drobček. Matka smerovala k nám, rovno pred kameru. „Je moja, je moja!“ niekoľko krát som opakoval Američanke. Veľryby boli stále bližšie, až matka zastala tesne pred člnom. V monitore som už jasne rozoznal jej oko. Samica trpezlivo znášala naše nadšenie, nechala sa pohliadať, odplávala kúsok ďalej a nechala mláďa, nech si s nami zašantí.

Je isté, že keby nechcela, tak nemáme žiadnu šancu sa k nim priblížiť. Ťažko povedať, či vedela, že my sme druh, zodpovedný za nezmyselnú genocídu ich populácie. Genocídu v mene konzumu vecí, ktoré sú nám vlastne nanič. Ktovie, čo jej našepkával jej materinský inštinkt? Disponujú zvieratá vo voľnej prírode zmyslami, ktoré sme my už stratili? Cítilo to ohromné zviera, že prežitie jej mláďaťa a jej druhu je závislé od ich vzťahu s nami? Prišla, aby si nás získala? Alebo len chcela ukázať svojmu mláďaťu pár bláznov, ktorí sa síce teraz tvária nadšene, ale v skutočnosti sú to netvory, schopné na veľkú vzdialenosť zasadiť smrteľnú ranu?

V hlave som mal množstvo otázok. Mesiace priprav boli ukryté v tomto okamihu a ja som vedel, že nemám žiadnu odpoveď.

Južný cíp - Cabo San Lucas

Text : Jaroslav Blaško, Foto : Michal Čanky a Jaroslav Blaško

Za oknami auta, ktoré sme si prenajali v požičovni, našu pozornosť upútal zdochnutý kôň, ležiaci na krajnici. Najskôr sme to brali tak, že zrejme v noci chudák uhynul a majiteľ ho nestihol odpratáť, no keď sme ho tam videli ležať aj nasledujúci deň, bolo jasné, že tu to tak chodí a nikto to nerieši. O takú banalitu sa postará príroda. Cesta na druhú stranu Kalifornského polostrova nám trvala čosi viac ako hodinu. Kaktusy, suché kríky a krúžiacie supy bolo jediné čo sme videli až po Santo Domingo, malebné mestečko, s hotelom, ktorý vraj bol inšpiráciou pre vznik legendárnej piesne Hotel California.

Asfaltku vystriedala prášna cesta a pred nami sa konečne objavil Tichý oceán a pláž Punta de Lobos, raj surfistov. Snáď stopäťdesiat kilometrov na sever aj na juh jediný komerčne využívaný kus pobrežia. „Večne mladí“ chlapi, niektorí evidentne v dôchodcovskom veku, posedávali v štýlovom bare a čakali na vietor a vlny.

My sme boli radi, že oceán je pokojný. Márne sme však pátrali po stĺpoch vydychovanej pary. Veľryby, kvôli ktorým sme sa sem vydali, si evidentne vybrali dovolenku. Dali sme sa do reči s jedným zo starých surfistov a ten sa ukázal ako skutočný znalec. A tak, na jeho radu, sme sa pobrali ďalej na juh. Na určenom mieste bola skutočne odbočka k oceánu a na jej konci sa tiahla niekoľko kilometrová pláž. Namiesto baru len jeden karavan a na nedotknutom piesku ležala jediná baba, ktorá si na našu nevôľu hneď nasadila podprsenku.

Ešte sme ani nevystúpili z auta a pár sto metrov pred nami sme v oceáne uvideli obrovský chvost veľryby. Výdychy prezrádzali, že ich je tam minimálne šesť, ale boli príliš ďaleko. Ľudoprázde pobrežie neponúkalo žiadnu možnosť na prenájom člna a našou jedinou šancou zostalo Cabo San Lucas, ležiace o nejakých osemdesiat kilometrov ďalej, na najjužnejšom cípe polostrova.

V Cabo sme zamierili rovno do prístavu, no ako sa ukázalo, v ten deň už nikto nemienil vyplávať za pozorovaním veľryb. Zarezervovali sme si lístky na nasledujúce ráno, na katamaran, ktorý disponoval sonarom, aby sme maximalizovali naše šance a vydali sme sa na cestu späť do La Paz.

Nasledujúci deň bol náš posledný na Kalifornskom polostrove a teda to bola posledná šanca nakrútiť ešte nejaké zábery. Túžil som najmä, zachytiť veľrybu vo výskoku. Ráno sme pred šiestou vyrazili z hotela a pred desiatou sme sa už plavili pozdĺž skalísk na južnom cípe. Bol nádherný deň, s teplotou viac ako tridsať stupňov a bavili sme sa na správach z domova o závejoch snehu, ktoré zasypali Slovensko. Pred nami sa z vody dvíhali a klesali obrovské chvosty veľryb. Katamaran sa otriasal výkrikmi nadšenia. Okolo nás sa pohybovalo niekoľko skupiniek týchto cicavcov. Prešli tisíce kilometrov zo severných morí, aby sa tu mohli páriť. A my sme prešli tisíce kilometrov, aby sme ich mohli pozorovať. Kamera bežala na plné obrátky a ja som opäť hromžil na Američanov, ktorí mi každú chvíľu stáli pred objektívom.

Až to prišlo. Hladinu kolmo pretálo obrovské telo veľryby. Okamžite som tým smerom namieril kameru a v tom veľryba svoj výskok zopakovala. Celá loď sa bavila na mojom nadšenom výkriku. Len ja som tušil, že moje nadšenie prišlo trochu zavčasu, lebo ako som dvíhal ruky, tak som udrel do statívu a tak som si ten záber trochu pokazil. Darmo som v duchu apeloval na tie tisíce kilometrov, jej aj moje, veľryba už svoj skok nezopakovala.

Farská 22

zostáva adresou nitrianskeho potápania!

Otvorili sme novú potápačskú školu a cestovnú agentúru vo dvore budovy na Farskej ulici 22. Prídite si vybrať z ponuky potápačských zájazdov a potápačských kurzov. Ako jediní na Slovensku zabezpečujeme certifikovaný pozáručný servis výrobkov Scubapro. Pre fúkanie fľaš využite parkovacie miesto vedľa novej kancelárie.

Termíny kurzov potápania:

OWD - pre začiatočníkov
termín: 2.6.2009

AOWD - pre pokročilých
termín: 26.5.2009

EANx Diver - Nitrox
termín: 9.6.2009

Servis potápačskej techniky

Ako jediní na Slovensku
Zabezpečujeme pozáručný servis výrobkov firmy Scubapro na základe aktuálneho certifikátu.

Leto v Chorvátsku

pozývame vás na rodinnú dovolenku s možnosťou potápania v Jadranskom mori pri Šibeniku

Termín : 11.7.-25.7.

Zablače

-doprava autokarom
-ubytovanie v apartmánach / apartmánové domy 2 a 3 /

Viac info : www.cestyzatichom.sk
tel. : 0948 33 75 00

Predĺžený víkend v Chorvátsku Omiš

Termín: 27.5. - 31.5.2009
prihlášky a informácie:
j.blasko@cestyzatichom.sk
tel.: 0948 33 75 00

Legenda Jadranu vrak Baron Gautsch predĺžený víkend 4.6.-7.6.2009

minimálna kvalifikácia AOWD
prihlášky a informácie na:
jblasko@cestyzatichom.sk
tel: 0948 33 75 00

Modrá zóna, jachtársky a potápačský klub Nitra

oznamuje svojim členom a sympatizantom, že klub sa presťahoval do priestorov prevádzky dive 2000 production, s.r.o. vo dvore budovy na Farskej ulici č. 22 v Nitre. Adresa klubu zostáva nezmenená. Plnenie fliaš je zabezpečované na rovnakom mieste ako doteraz. Výbor klubu.

Informácia o priebehu a záveroch mimoriadnej členskej schôdze konanej dňa 20. marca 2009

Program schôdze: 1. Zahájenie

2. Voľba mandátovej a volebnej komisie
3. Schválenie programu
4. Kontrola uznesenia členskej schôdze z roku 2008
5. Správa o činnosti v roku 2008
6. Správa o hospodárení v roku 2008
7. Správa revíznej komisie
8. Návrh plánu činnosti na rok 2009
9. Návrh plánu rozpočtu na rok 2009
10. Prijímanie nových členov
11. Odovzdanie výročnej ceny klubu Modrá zóna
12. Voľba členov výboru - J. Blaškovi a L. Marchalínovi uplynul 4roč. mandát
13. Výber členských poplatkov na rok 2009
14. Výber doplatkov za vzduch
15. Diskusia

Výbor klubu Modrá zóna
pozýva svojich členov a sympatizantov na

Klubový večer

v piatok 22.5.2009 o 18:30

v Piano Café, Farská 46

Program:

1. Plán činnosti
2. Premiéra filmov:
Mexiko - Baja California
Mexiko - Yucatán-cenotes
3. Voľná zábava

Podľa kontroly uznesenia z minulej členskej schôdze splnil výbor všetky úlohy uložené členskou schôdzou v roku 2008. Prezident klubu predniesol správu o činnosti výboru a klubu. Pokladníčka predniesla správu o hospodárení. Prezident klubu predniesol návrh plánu činnosti a plán rozpočtu klubu na rok 2009.

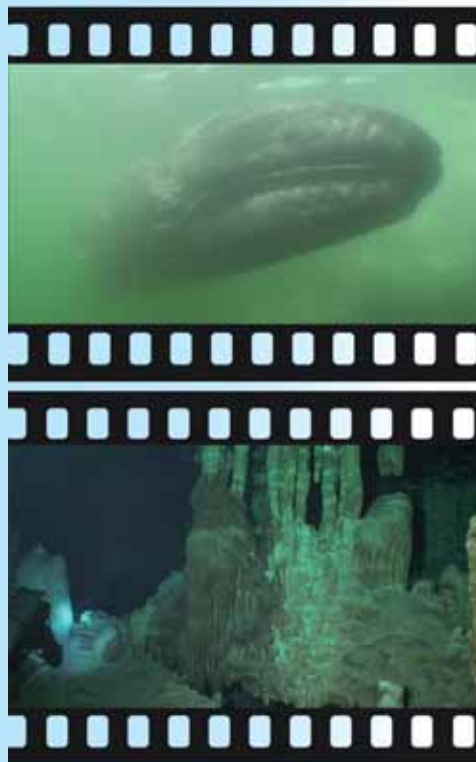
Za nových členov výboru boli navrhnutí Jaroslav Blaško a Pavol Zákopčan.

Členská schôdza vzala na vedomie správu o hospodárení a správu o činnosti klubu.

Bol všetkými hlasmi prijatý plán činnosti a plán rozpočtu klubu na rok 2009.

Boli všetkými hlasmi prijatí za členov výboru páni Jaroslav Blaško a Pavol Zákopčan.

Výročnú cenu klubu Modrá zóna za rok 2008 získala Monika Blašková.

Modrý bál 2009 bol podľa mnohých najlepší zo všetkých doterajších ročníkov. Blahoželáme Krumpálovcovi a už teraz sa tešíme na ich priamy súboj s Grežovcami v roku 2010.

Plán činnosti Modrá zóna jachtársky a potápačský klub na rok 2009

Schválený členskou schôdzou 20. 3. 2009

Termín	Akcia	Zodpovedný
Január	Zimné potápanie	Blaško
Február	Modrý Bál	Výbor
Marec	Výročná členská schôdza Klubový večer	Výbor Blaško
Apríl	Egypt klubový príspevok	Blaško
Máj	23. - 25. máj, predĺžený víkend Baron Gautsch Chorvátsko, klub hradí dopravu Klubový večer	Blaško
Jún	Klubový večer	Blaško
Júl	Guláška, klubový príspevok Brač, klubový príspevok	Blašková
August	Blue Gulasch Camp klubový príspevok	Blašková Blaško
September	Rakúske jazerá, klubový príspevok na dopravu Klubový večer	Juhás Blaško
Október	MPFP, Vysokohorské potápanie	Juhás
November	Fotosúťaž	Výbor
December	Klubový večer	Juhás

Potápačský občasník „cesty za tichom“

Vydal:

dive 2000 production

dive 2000 production, s.r.o.
Pod Sokolom 50, Nitrianske Hrnčiarovce
prevádzka: Farská 22, 949 01 Nitra

Nepredajné.

Len pre vnútornú potrebu.

Viac informácií na :

www.cestyzatichom.sk

Kontakt:

jblasko@cestyztatichom.sk

tel.: 0948 33 75 00

Presný termín jednotlivých akcií bude stanovený podľa aktuálnej situácie.